

TELEGRAFUL ROMANU

Telgraful ese Duminecă și Joi'n, la fiecare două septembri cu adausul Foisiorei. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditură foiegi prea usura la z. r. poste cu bani găzdui prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 46.

ANULU XXIV.

Sabiu 10/22 Iuniu 1876.

trăielela parte ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 6 fl. o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principe și tineri străini pre unu 12 1/2 fl. anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia óra cu 7 fl. sirul, pentru a doua óra cu 5 1/2 fl. si pentru a treia repere cu 3 1/2 fl. v. a.

Nr. 1574. Pres.

Circularu către totă oficiele protopresbiterali, și către intregu clerulu parochialu din archidiecesa Transilvaniei.

Se apropia érasi acea dî de doreasa aducere aminte pentru noi, in carea biserică si națiunea nostra a perduțu pre celu mai alesu barbatu alu seu, pre fericitulu meu predecesor **Andreiu** odiniora *Baronu de Sia-gun'a*, carele prin eminentele sale virtuti si merite a facutu epoca in isto-ri'a bisericiei si a națiunei nostre.

Se cuvine noué tuturorū, ca acesta dî de durerosa aducere aminte se o petrecemu in rogatiuni evlavióse pentru acelu mare barbatu, carele ni-a lasatu o mostenire neperitorita prin re'nvierea vechei nostre metropoli si a constitutionalismului bisericescu.

Dreptacea aflu a rondu: că si in anulu acesta la aniversari'a repausarei neuitatului archiepiscopu si metropolitu **Andreiu** in totă bisericile archidiecesei nostre sè se tienă parastas solenu pentru sufletulu aceliasi fericitu archipastorii, la care se se invite timpuriu poporulu nostru creditiosu spre a inaltia rogatiuni catra atotpotintele Dumnedieu pentru odichn'a sufletului fostului seu parinte sufletescu.

Dealtmintre cadiendu in anulu curinte aniversari'a acésta, adeca 16/28. Iuniu, intr'o dî de lucru, adeca Miercuria, cându poporulu nostru mare parte e ocupatu cu afacerile economie sale: lasu in voi'a onoratei preotimi parochiale a tiené parastasulu acesta séu in duminecă ce premerge, séu in cea urmatore, adeca la 13. séu 20. Iuniu cal. vechiu, cându de asemenea va fi de a se dá de scire tim-puriu poporului, pentru a concurge la solenitatea parastasului.

Oficiele protopresbiterali suntu poftite a distribui cu tota grabirea catre unu exemplarul din acestu cerculariu la singuraticele comune biserice sci din tracturile loru.

Sabiu, 5 Iuniu, 1876.

Mironu Romanulu,
archiepiscopu,

Sabiu 9 Iuniu 1876.

Turci si cu ei popórele crestine din orientu, si amu puté dice Europ'a intréga, se vede ca n'o sa aiba nici unu profitu din schimbarea padisahilor in Constantinopole. Se grabira multe foi turcofile din Europ'a „civili-sata“ a spune lumei ca sultanulu celu nou, Murad V, este unu barbatu intelligent, are energia si este aplecatu spre reforme in sensulu modernu din Europ'a apusana. Prin acésta vorau sa dica, ca turburările orientali voru incetá si afacerile de statu voru intrá intr'unu stadiu de liniscire si cu acesta va vení o era noua pentru orientulu europeanu si pentru Europ'a intréga.

Temerile nostre: ca unde avu locu o revolutiune de palatu cu unu sfer-tilu asiá de tragicu pentru fostulu su-veranu, se potu repetá eveneminte de natura asiá de grava, s'au implinitu dupa doué dile si inca intr'unu modu, care a uimitu lumea intréga.

S'au mai intemplatu omoruri politice in vertegiulu unei revolutiuni, s'au mai intemplatu si in tempuri de

pace, atacendu pre unulu séu pre altulu din barbatii de statu, surprindendu nótpea séu diu'a in singurata locuintelorloru, pandindu pre strade, in teatre séu in alte locuri publice; dara unu omoru in massa si in consiliu de ministrii, cum s'a intemplatu celu dela 15 spre 16 Iuniu, in palatul lui Midhatu pasi'a, este fără parochia. Ori care va fi fostu motivulu: resbunare privata séu resbunare politica, elu arata cătu de derapanata este starea morală si ordinea publica in imperiulu otomanu, incătu ministrii nu suntu siguri nici in consiliile loru.

Se dice ca omoritorulu este unu oficieru (majoru) destituitu, fostu adjutantul lui principelui Iussuf Izzeddin, fiului sultanului Abdul Aziz. Prin acesta s'aru paré ca resbunarea este politica. Ba se dice ca aru fi fostu pusa la cale de sultan'a vedova. Alte pareri suntu ca oficerulu, superatru pre destituirea sea, căci n'a voitua sa mérge la Bagdad, unde a fostu ordonat, si-a resbunatu asupr'a destitutorului seu Hussein Avni. Din acésta s'aru paré ca resbunarea are caracteru privatu. Inse atunci ce are cu resbunarea privata mórtea ministrului de esterne si de marina, care din urma de-si n'a succesu dara ucigasiulu a incercat'?

Este lucru curiosu in afacerea acesta sangerósa, ca de Midhat nu se spune sa fia fostu atacatu, si cumca a scapatu intregu si nevatematu se scie. Din impregiurarea acésta deduce lumea, ca insusi Midhat pasi'a aru fi șuritorulu sceneriei infioratore, Midhat că omulu reformelor spre a se curatá de ruginitii turci, cari faceau opusetiune tuturor reformelor. Si versiunea acésta aru vadi o resbunare politica.

Ori-care versiune din cele trei va fi cea adeverata, fisionomia referintelor din imperiulu otomanu, remane posomorita si inspira temeri de catastrofe noué. Intrigile de palatu, ur'a de partide si alte produse ale energetiunii si degeneratiunei musulmane, se vede, ca au mai multa putere decătu trambitiat'a intelligentia si energia a lui Murad V, despre care totă scirile din urma suntu de acordu, ca este unu barbatu fără de sciintia si fără de o cultura mai inalta. Nu este elu de vina, ci crescerea cea vitrega cu carea l'a daruitu unchiulu seu, predecesorele pre tronu. Inse in imprejurări cum suntu cele ale imperiului otomanu, cându se cere a se face o transitiune dela trecutulu din evul mediu la o cultura corespondietóre tempului presentu, se cere o mâna tare, unu bratul puternicu, si fără de lumina sciintiei, cum va puté lucrá intelligent'a? cându ea este redusa si lanuita de intunerecu spiritualu si pusa la disputetua celor mai desteri intriganti din giurul lui. Unu padisah, fără puteri spirituale, va fi déca nu complice, privitorulu astorul felu de resbunarii in giurulu seu si alu destramărei legaturilor statului, si pacea dorita va remané unu pium desiderium pentru doritorii ei din apropiare si din departare. Mai multu si mai reu, elu pote deviné victim'a tuturor fără legilor, cari se voru comite in apropiarea lui, in numele lui, si in fine victim'a va trage in abisu si tronulu si statulu pre care si in fruntea cărui se afla.

Pre cătu ne suntu cunoscute eve-

nemintele pâna cându scriemu acestea, in momentu domnesce linisce in Constantinopole; inse o linisce inabusita. Linisce cum este cea dinaintea unei explosiuni noué, pentru ca nemultamirea este omnilaterale in imperiu, este subminata de interese interne turcesci, insetate dupa putere, clatinata de nemultamirea populatiunilor crestine, amenintiata de acei, pre cari ii-a silitu a luá refugiu la arme si subminata de interesele esterne ale diplomatiei europene, cari voiesc sa-si jocă caii de bataia si pre teritoriul turcescu si pre socotél'a turcesca.

Pester Ll. de Vineri s'er'a se si grăbesce a deminti o scire despre mórtea sultanului Murad V, dice adeca ca scirea inca nu s'a adeverit. Se vede dara ca fain'a a si cerculatu si n'a eschis o atare posibilitate. De altmintre in diu'a de astazi, dupa cele intemplete, si intardierea investiturei sultanului celui nou din cauza ca sultan este „bolnavu“, trebuie tienuta in evidintia, că sa nu ne surprinda o noua situatiune, care sa ne puna inaintea inceputului sferisitului cestiunei orientale.

Revist'a politica

Dupa cum ne spune „P. Ll.“ discussiunile intre representantii guvernului din ambele jumetăti ale monarhiei asupr'a tarifei valabile sau terminata. Resultatulu loru e ca s'a obtinutu in totă punctele o armonia perfecta. Consiliarii unguresci de secțiune Matlecoevich si Köffinger au plecatu către Pest'a pentru a raportá guvernului. De-si nu a incaputu vre-o odata o indoiala relativu la o intelegera a ambelor guverne asupr'a posturilor singuratece din tarifa, totusi succesulu rapede se constata cu multiamire. O publicare a tarifei, de sine se intielege ca nu vomu puté astepta pâna cându noile convențiuni comerciale, la cari ea va ave se serve de baza, nu voru fi terminate. Pâna atunci nu e cu putintia a face critica, fiindu-ca lipsescu punctele de purcedere; se pote exprime numai in genere asteptarea, ca dorintele ce le a esprimat de repetitive ori representantele legali ale industriei austriace, se voru luá in consideratiune. Cîrsum neted si rapede alu negociârilor se pare ca nu e unu simptomu inamicabil in directiunea acésta. Prin acésta s'a rezolvit unul dintre cele mai grave si insemnate puncte ce s'au rezervat in punctatiunile de complanare cunoscute din Vien'a unei aplânnari ulteriori. Relativu la afacerile de banca negociârilor duréza inca intre reprezentantii ambelor guverne.

Diet'a croata se va conchiamá la 3 Iuliu. Scrisoarea presidiale respectiva se va publica curendu. Diet'a Ungariei se va inchide intrându in feriele de véra.

„Corespondintia politica“ se opune cu mare resolutiune la afirmatiunea, ca intre ministrul de esterne si ministrul de comerciu s'a escatu o diverginta de opinii relativu la convențiunea româna. Relativu la ide'a, ca Austro-Ungaria participa pe basea articulului 6 din convențiunea comercială cu Roman'a la totă avantagie, cari, din ori si care temeu — fia pe basea convențiunilor noue, fia pe basea

tractatelor vechi -- se concedu unui altu statu cu privire la vâmi, ministeriul de esterne nu numai convine pe deplinu cu ambele ministerie de comerciu, ci acésta idea se sustine din partea oficiului nostru esternu cu totă resolutiunea fatia cu România. Din partea guvernului român nu numai ca s'a acceptat acésta idea pe fatia, ci avemu inaintea nostra si cea mai precisa declaratiune, ca nou'a conventiune se va pune in executare in totă punctele sale in modu fidelu si onorificu. Unu protestu presupusu din mai multe părți relativu la conventiunea comercială in cestiune nu esista si dupa cum suntemu bine asigurati nici ca s'a incercat a se face.

Totă scirile din România convinu, ca guvernul de acolo nu crutia nimicu pentru a combate in modu eclatant ori-ce prepusu de a se lasă rapitul de o politica aventurósa. Ministeriul Cogalniceanu se desobesce in punctul acesta intr'un modu favorabilu de cabinetele precedenti Catargiu Florescu, a căroru politica esterna avea unu caracteru c'am ambiguu, pentru ca ele cochetau cu Serbia si Muntenegru si priveghiau forte slabu séu in unele casuri treceau chiaru cu totulu cu vederea agitatiunea comitetului bulgaru. Din contra Cogalniceanu a realizat o observare stricta a neutralității. Cându afacerea „Radetzki“ a arestatu intentiunile bulgarilor, Cogalniceanu s'a ingrijit ca aceea sa nu apara in a doua editiune. Mai departe s'au arestatu la 11 Iuniu dinaintea intr'o biserică 50 bulgari cari inca in diu'a aceea voiau se plece către Serbia. De asta-data ei si alesera că locu de concentrare nu unu vaporu ci unu trenu către turnul Severinului. Cét'a avea sa se sporésca din statiune in statiune, dări planulu n'a succesu, ci s'au arestatu si internat 200 bulgari.

In „Pest. Ll.“ dela 18 Iuniu ceterim o corespondintia din Bucuresti data din 13 Iuniu a. c. de urmatorul cuprinsu: „Alegile pentru cameră deputatilor s'au inceputu. E de prevedutu cu totă siguritate ca partid'a conservativa, carea se pote numi mai cu dreptu cuventu partid'a celor două ministerie din urma Catargiu si Florescu, va fi putinu reprezentata in cameră fiitore. De alta parte nu se pote dice ca partid'a guvernului de astazi va ave majoritate in fiitorea camera de deputatilor. Acésta vine de acolo, ca nu esista partid a regimului, deoarece regimul se compune din elementele cele mai varie. Elementulu care va precumpani in urmă alegilor si va delaturá pre celealte elemente dela guvern, si asiá la totă intemplaya, dupa deschiderea camerei se va face o modificatiune in cabinetu. Este probabilu ca ministrul de interne Vernescu nu se va puté sustine (?). Este probabilu mai departe ca Ioanu Bratianu (ministrul de finançie actualu) va pasi in loculu lui Vernescu, séu ca vrea sa pasiesca. Ioanu Bratianu a venit de multu la cunoștința ca elu nu este la loculu seu că ministrul de finançie alu Romaniei, celu putinu in tempul presentu, care nu recere numai unu ministru, ci unu finanziariu (Finanzkünster), care sa fia in stare a indreptá credi-

tulu celu scrititul alu statului. Despre Ioanu Bratianu se dice, ca se ocupă cu proiectul unei bance naționale, care să emita bani de harthia cu cursu fortia; medicamentul acesta pare pentru creditul statului mai periculosu decât insasi bôla. Se voru afâlă forte anevoia camere, cari sa impună regimul — fia compusori si cum — a emite bani de harthia cu cursu fortia.

„Incântă privesce politică esterna, trebuie sa recunoștemu, ca neutralitatea resp. obligamentele internaționale ale tierei, ministrul Cogalniceanu le sustine in valoarea loru cu multu mai multa seriositate decât Boerescu, Catargiu si Florescu. Este adeverat ca Boerescu n'a incheiatu nici cându alianta cu Serbi'a, 'si dă inse totu-déun'a o aparantia de a fi aplecatu spre o atare alianta. Catargiu n'a organisat bande bulgare; n'a pusu inse nici o pedeca organizări de atari bande prin comitete bulgare si agenti rusesci. Generalul Florescu n'a cugetat nici cându a bate cu armat'a română, organisata de densulu, pre turci, dar' elu posă inaintarea tierei, inaintea domitorului Carolu si inaintea cabinetului din St. Petersburgu că unu beliduce, a cărui cugete si nisuntie suntu indreptate spre a creă o armata, cu carea sa pôta cucerî Constantinopolea si la tota intemplarea si Vien'a. (Jidanulu totu jidanu! Red.)

Cogalniceanu dupa unu lungu intervalu este primulu ministru in România care si-a datu colorea pe fatia in politică esterna. Elu a declarat, ca România n'are de cugetu sa intreprinda cuceriri. Totu odata s'a sistat inarmările si s'a suspendat recrutarea. Elu a protestat contra sustinerei ca aru există alianta intre România Serbi'a si Muntenegru. N'a potutu impedecă trecerea bandei bulgare pre vasulu „Radetzky,” pentruca n'avea cunoscinta de peripetie bulgaresci. Dupa ce a aflatu inse cum stau lucrurile a dispusu cea mai strinsa prievighiare a fruntariei si a aratatu ca este seriosu prin aceea ca a inchis preste 200 bulgari cari se pregateau a face o invasiune in Turci'a.

„Intr'unu consiliu ministerialu ce s'a tenu tu de curendu s'a decisu a se impropeta articulii 57, 75 si 82 din codulu penal prin publicare in Monitoriu. Conformu acestor artifici suntu amenintati cu inchisore imprunata cu munca de 10 ani, acei ce voru conspiră pre pamentul României, formându bande armate să lifierandu arme contră regimului internu său contră statul straine, si voru provocă unu resbelu, prin care România sa fia espusa repre-salielor.”

Sciri mai dincóce spunu ca rezultatulu alegerilor din colegiul I n'au esitu in favorul conservatorilor. „Timpulu” din care tocmai astădi primimul celu dintâi numeru se plâng fôrte asupr'a influențarei cu care se facu alegerile si produce si probe inse cari figurăza si o epistola a unui Stefanu L a k e m a n , cunoscutu in România sub numele de Mazar-pasi'a. Cuvintele ultime din epistola suntu fôrte apasatore. „Fara indoiala sub ministerialu lui Catargi autoritatea avea mai multu respectu pentru demnitate si legi,” dice de incheiare acelă despre care sustine „Press'a” inainte cu vre-o jumetate de anu, ca „coalitiunea” de astădi dela putere eră binevediuta in cas'a lui.

Neliniscirile in cetățile cele mari ale Belgradului, provocate prin caderea liberalilor in lupta loru inversiunata cu ultramontanii la alegerile din urma suntu intemplări regretabile ce probă chiaru cătu de precarie suntu intr'adeveru relatiunile in multu lăudătă tierisiora a apusului. Liberalii cari din liberalismu falsu au neteditu

calea celui mai negru ultramontanismu, 'si iau numai resplată ce o au meritatu. Ei ce e dreptu n'au perdu la alegeri nimicu, ba au castigatu dôue scaune, dar in genere ei totusi suntu condamnati din nou la o minoritate fără sperantia pe doi ani.

Foile liberale din Belgia exprimă o adenza indispositione asupr'a calmitătiei nenegavere dupa asteptările atât de incordate. Causă caderei se atribue cu deosebire apesărei ce a suferit elementul liberalu in cetățile cele mari prin impreunarea cu acestea a districtelor rurali, o impregiurare acăstă, care a supusu de astădată cetatea Antwerpen togm'a cum a trantit acum doi ani Gentulu. Alegatorii liberali din cetatea Antwerpen avându sa produca o majoritate de 800 voturi, dară acăstă majoritate s'a straformatu prin preotii catolici adaugându-se alegatorii rurali la cei urbanii intr'o minoritate de aproape 150 voturi. Intre astfelii de impregiurări, scrie „Independentia belgica” sistemul de guvernare representativu si parlamentariu apare numai că o fictiune derisorica si nesuferita si se află intr'ensulu intr'adeveru unu pericolu, de care va potă suferi pacea publica. In fapta turburările de linisice, la totu casulu fôrte regretabile, cari dealtmintrea, multiamita mesureloru ce le au luat administraturele urbane, nu s'a repetat, pută sa afle oare-care pedeca in mania' esplcibila a elementelor celor mai culte. Scandalele pe drumuri nu voru promova causă liberalismului, de aceea liberalii Belgradului voru face bine imbarbatandu-se cu pacientia si inițiatu o actiune formatória prin populatiunea rurală spre a castigă pentru ideile loru.

Metropolitulu serbescu Michailu, o persoana bine acreditata in cercurile curtiei si guvernului rusescu, se dice ca va sosi cu missiune dela principalele Milani in dilele aceste in Petersburg. Metropolitulu Michaelu va cercetă pe marele principe clironomu si va asteptă pâna se va reintorice imperatul Alecsandru din Germania.

A comunică particularități despre acăstă missiune a prelatului serbescu, aru fi unu lucru zedarnicu. Cu atât mai precisu se potă indegetă, ca missiunea se referesce la situatiunea Serbiei in momentulu acestă, atât de criticu fatia cu Turci'a, care probabilu va cere cătu de curendu redressarea mesurilor militare.

Incătu pentru negocierile diplomatice ce s'a deschisu putienu inainte prin schimbarea de note intre marele vezir turcescu si guvernul serbescu se comunica din Belgradu, ca se va tramite că plenipotentiatu specialu la Pórt'a cumanatulu ministru Risticu, dlu Cristicu. Cristicu fostu mai multi ani agentulu Serbiei la Pórt'a otomana si se bucura in cercurile turcesci de oare-cari simpathii. Relativu la acăstă missiune delicata insasi nu incapse nici o indoială ca nu se va realiză asiā usioru. Pentru o renunciare neconditiunata la programul politicu de pâna acum nu s'a aflatu in consiliul de ministri alu Serbiei nici o majoritate. Ei voiesc sa initieze in Constantinopole o despagubire teritoriale pentru sacrificiile cele mari ce le-au impusu natiunei serbesci insurectiunea din provinciile invecinate si urmările ce au provenit de ací pentru Serbi'a. Cabinetulu Stevci'a Risticu convine asupr'a punctului, ca fără de o astfelu de despagubire nu se va pută justifică renunciarea la politică de pâna acum inaintea natiunei. Firescu guvernulu din Belgradu voiesce sa faca numai unele pretensiuni modeste si sa abstraga program'a omladinista, ca întrăga Bosni'a trebue sa se faca serbescă. E insa fôrte problematicu, ca concede-va Pórt'a acăstă „compensiune“ dorita, chiaru prelungă promisiunea, ca Serbi'a 'si va pune totu

influentă pentru a face pe insurgenti sa depuna armele.

Ce se va intemplă cându pretenziile serbesci se voru desconsideră in Constantinopole, despre acăstă nu nu se pote face nici o conjectura de o camdata. Cabinetulu serbescu său 'si va tiené promissiunea său va marturisi in publicu fiasculu seu politicu. In casulu din urma natiunei serbescă va scă sa apretiuiesca frasele cele pompöse ale clicei omladinistice dupa adeverat' a loru valore.

Garnizoanele turcesci din Prevesa, Arta si Volo la fruntarile grecesci se sporescu totu mai tare din septaman'a din urma. Si din partea Greciei s'aau tramisu o bataliune către districtele dela fruntarie.

O epistola din Berlinu in „Corpol.“ exprima cătu de pe fatia suspiciunea, ca Englter'a are de cugetu sa pună mâna pe flota turcesca.

„Journal des Débats“ resuma in modulu urmatoriu starea diplomatică a cestiunii orientului:

„Esindu din formulele unui optimismu stimabilu negresitu, inse putinu banalu, trebuie sa recunoștemu ca situatiunea esterioră nu merge de locu ameliorandu-se de o luna incóce. Nu ca nu s'a facutu putienă lumina in Europă de oare-ce tôte puterile, afara de Germania, au fostu aduse succesiivu a lasă sa se vede aproape in fondu intentiunile loru. Nu se mai pote nimene indoială astădi ca Anglia si Austria nu se simtu legate dinainte ună de altă prin interesele loru comune. Si fiinduca Anglia are deprimarea de a cantari cu atâtua mai maturu hotărîrile sele cu cătu Austria este putinu stabana pre ale sele, ne intrebâmu acum déca aceste puteri au potutu trage ună audaciă sea, cealalta incredere sea, de aiure decât din sigurantă ca se află in deplina comunitate de idei cu Germania. Căci eata in adeveru terminii in cari se pune cestiunea palpitanta a momentului. Dupa Anglia si Austria său dupa Russi'a se tiene ascunsă Germania care amerintia, că sfinxulu, preacei ce nu i-aru găsit enigmă politicei sele?

„Corespondentulu nostru din Berlinu, pe a cărui prevedere o apreciază cu dreptu cuventu, s'a pronunțat dejă in mai multe renduri si in modu destulu de claru pentru primă din aceste supozitii... elu ne a semnalat invariabilu motivele comerciale său politice cari voru face precară amicita' celor dôue imperii nordice. Insistentă ce a pusu de a lamuri, in mijlocul atătoru evenimente diverse, acăstă trasatura fundamentală a situatiunei, acăstă insistentia ne face sa ne oprimu si ne aduce a presentă căte-va observatiuni.

„E fôrte adeverat ca insurectiunea răialeloru nu eră in sine insasi de natura a turbură Europă, si civilisatiunea se pută desinteresă inca 20 ani de cestiunea de a se scă déca creștinii trebue in fine sa inlocuiescă pe musulmani in rolulu de taiatori de capete, căci pentru primii ani celu putienu, cestiunea va fi acăstă. Insurectiunea nu e in realitate decât o manifestatiune locală a unui reu profund de care suferă Europă. Se pote chiaru că acestu reu se fia tocmai acelu pre care diuarele englese si diverse organe importante din presa germană l'au caracterisat că pre o crescere de influență politica disproportionată cu capacitatea morală a natiunei rusesci in secolul 19. Prusia a culesu in adeveru fructul celor dôue victorii dela Sadov'a si dela Sedanu ce n'o costasera nimicu. Inse e de regula ca unu bunu venitul cu facilitate inbăta; germanii au facutu singuri acăstă experientia cu miliardele ce nu erau fructele muncei loru.

„Astădi gratia scisiunei ce res-

belulu din 1870 a creatu intre cele două mari natiuni civilisate a continentului, rusii au devenit arbitrii Europei, si voru fi pre cătu tempu va permite acăstă Germania. Gratia tolerantei Germaniei, au potutu sfasiă, aproape pâna la cea din urma pagina, si fără sa fi trecutu prin nici ună din probele ce radica sufletul unui popor, tratatele dela 1856 pentru cari Europa occidentală si impuse scimul ce grele sacrificie. Pote va veni o di, chiaru destul de apropiata, in care acăsta marire, mai multu aparentă decât reale va inspiră frica Germaniei care nu face de cătu a urmă unu planu metodicu, cautandu a-si însemnată frontieră sea la ostu in modulu cum si-a însemnată la sudu in 1866, apoi la vestu in 1870.“

Lângă Aradu la serbatorile Ro-saliilor.

V.

Pentru d. Babesiu sa-si castige unu sprințitoriu potinte intențiunilor sale anticonstitu-tionali, si pentrucă se nu potinește cine-va a presupune, cumca majoritatea poreclita de dsea coalitiune a procesu si demonstratu cum-va in contra d-sale — pricepandu-se de minune la mistificări, dar si patimindu preste mesura de morbulu, de: a nu crede in posibilitatea că cine-va, omu cu minte, se nu fia de unu acordu cu densulu intru tôte, — apoi ieraside a se bucură de lingurisire si laude provina ele chiaru si dela copii, — enaréza nescari povestii, ce că in persoana se nu-lu supere i le va fi spusu vr'nu linguritoriu, si din acestea vine a constată cumea „coalitiunea a fostu in contra episcopului.“

Astă ince, scurtu disu: nu este adeverat u.

Fia de ajunsu spre returnarea acestei asertiuni, cumca domnulu episcopu — care sub decursulu desbatelor de altintre si din presidiu are datina a se intrepune pentru reiesirea propunerilor de cari specialu se interesă — nu numai că defeliu nus'a in trepusu pentru reiesirea propunerei comisiunei organisatorie, ci din contra esprezisii sale. Présantie sale „cumca burouluse este unucuib de intrige etc. etc.“ au servit de motive pentru propunerei lui Paguba, si lu potu afidă pe d. Babesiu cumca conclusulu primutu i-a venit u bine la soco-tela Episcopului.

Sinodulu de cum-va va afâlă cu cale a-si esprime nemultamirea cu vr'o despusestiune a episcopului, său se impedece efektuirea vr'nei fapte a Présantiei sale, care n'aru fi in consonantia cu „statutul organicu“ si aru fi daunosa pentru biserică, totu-déun'a o va face acea pe fatia, cu barbatia si loialitate cum a facutu-o si in trecutu, si nu se va folosi de căli ascunse, său de suspiciunari cum face d. Babesiu totu in acelui articulu.

Sinodulu ince scie a pretei ui imprejurarea cumca episcopulu este omu nou in dieesa, care are lipsa de tempu că se o cunoscă. Si de cum-va in tempulu a-cestă din pré multu zelu de a folosi bisericei a si cam trecutu ici colea preste marginile competitiei sale — cu care inse nici o dauna n'a facutu eparchiei sale — n'a aflatu de lipsa a redică gravamine in contră lui, cu atâtua mai vertosu ca Présantia sea pré bucurosu ia scire si pe cale privata despre cele ce i se descoperu.

Scopulu coalitiunei dice d. Babesiu eră „a infrenă furia episcopului de a investiga toti! A infrenă prin indepartarea cu orice pretiu din consistoriu a ómenilor unelte agere ale lui.“

Si cine suntu aceste **unelte**?

Dominulu Babesiu dice ca: referintele bisericescu Schelegianu si referintele epitropescu Petru Petroviciu.

Déca acesti doi domni au fostu „unelte“, cum i numesce d. Babesiu, apoi intr’adeveru au meritatu sa fia dati afara din consistoriu, caci acolo trebuie barbati consci de chiamarea loru. Episcopulu n’are trebuintia de „unelte“ de „instrumente“ in giurulu seu, ci de consiliari onesti si conscientiosi.

Incătu privesce „agerimea“ acestor domni apoi acea nime nu o cunoșce in diecesa, domni’ a loru au fostu persone cu multu mai neinsennate de cătu că o astfelui de slabiciune se fia considerata.

Ear’ că agerimea sa fia virtute, acolo se recere: 1. Sciintia, că celu „ageru“ sa nu potinăscă. 2. Autoritate, că sa pótă impune. 3. Curagiul că sa pótă fi ageru si 4. Sfera de activitate că sa-si pótă efeptui agerimea, — si acestea totē lipseau.

Autoritatea dlui referinte interimalu Schelegianu a nimicit’o acel’ă, care acum asiá tare-lu inaltia, d. Babesiu, care la doué sinode in audiul tuturor totu a „cualificat“ pe dominulu referinte interimalu, si totu „neaptu“ l’ă dechiarat de a-lu alege de a se sorsu referinte pe vietia, si cu acéstia i-a subminat autoritatea.

Ear’ dlu Petroviciu nici nu s’au nesuitu că sa aiba autoritate, — caci care la tota lumea este capu plecatu, care totu insului este gura dulce, amicu, i vorbesce spre placu **intre patru ochi**, apoi unul că acel’ă nici cându n’are pretiu si autoritate naintea ómenilor u seriosi, lucru elu ori-cătu de multu.

Nu dle Babesiu! Scii d-ta bine cumca sinodulu prin fapta ca n’au alesu pre acesti doi domni, macaru ca, chiaru pentru ca suntu banatieni, de unde fórtă in greu se resolvu ómenii apti spre posturi consistoriale impreunate cu locuinta in Aradu — pré bucurosu i-aru fi alesu — n’au intentionat u sa lovéasca in episcopulu ci din contra in favórea lui a lucratu si a voitu sa lucre. Si de cum-va este cine-va, care se pótă senti rântu prin caderea lui Petroviciu, acel’ă e d. Babesiu, ear’ de cum-va prin acéstia i s’au facutu vreunul bine vre-unei persone, aceea este acea persona, care are mai multu contactu cu densulu — este episcopulu.

Intr’adeveru mari servitie trebuie sa-i fia facutu d. Petroviciu dlui Babesiu de se espune intr’atât’ a, si e in stare, de cum-va aru aternă dela densulu se spargă dieces’ a chiaru pentru densulu.

Pentru ca in daru se opintesce d. Babesiu sa arete cumca lupta pentru principiu, si pentru sustinerea remonstratiunilor congresuali, — caci cine va compară propunerea comisiei organizatorie comunicata in art. III. cu conclusulu de sub Nr. 249. publicat totu acolo, — trebuie sa martrisescă, cumca cestu din urma, dupa concepte adoptate si urmate pretotindenea de cătra cei cu dreptul fatia de cei cu poterea in mană — este mai corectu si mai eficace spre sustinerea dreptului pâna la tempuri mai favoritorie, decâtua cea dintăiu.

Este mai multu a dice: „Fiindca nu-mi este cu putintia a alteră pedeçă ce mi-o impune poterea intru esecutarea dreptului meu, că sa nu vinu in mai mare conflictu cu ea si sa-mi periclitezu si alte drepturi mai ponderose, deocamdata me supunu, inse sustienu protestulu redicatu prin organulu competinte in contra acestei ingerintie nelegali, — decâtua fără a protesta nu numai a me supune Poteri, dar’ inca a o face acéstia chiaru cu vatemarea dreptului si

legei facute de mine si neatacate de mine.“

Acéstia este diferintia intru conclusulu de sub nr. 249. despre care nici un cuventu nu amintescă d. Babesiu in fóia sea, si intre propunerea comisiei organizatorie, carea s’au stilisatu cu concursul dlui Babesiu si in sinodu a fostu aperata prin densulu.

Caci acolo dice comisiea cu d. Babesiu cumca: „Asesorii alesi la 1870 si realesi la 1873 se dechiară de **realesi** si pre viitoriu.“

Cine se pótă amagi cu presupunerea cumca cuventul „**realesi**“ nu invólva alegere? Nime!

Invólva inse dechiaratuna acéstia si altceva, invólva vate marea unei despusestiuni cardinali si categorice a statut organicu, dela care n’este permis a nicio abatere. Statutul prescrie, — si inca fórtă inteleptiesce, cumca alegere asesorilor consistoriali se efeptuescu prin votare secreta prin siudule.

Acéstia prin simpla dechiarare de „**realesi**“ se alteréza, si se da o lovitura fórtă pericolosa statutului organicu, si inca prin noi insine, la care precedentu apoi se pótă provocă ori cându persóna cea mai cu influența din sinodu de cum-va votulu secretu nu i-aru veni bine la socotela.

Nu e dara lupta de principiu a dlui Babesiu, ci e pentru persóna dlui Petroviciu, si eră secretu publicu pe la sinodu, cumca cu acestu pretiu se impacă d-sea fórtă bucurosu cu majoritatea; macaru ca déca pâna acum’ nu si-a potutu castigă dovedi de ajunsu despre cele interne ale dlui Petroviciu, apoi portarea lui si a menintiile cu **denunciarí** colo susu pe la guvern — facute publice printre membrii sinodului — dupa caderea sea, l’aru puté convinge odata si pe d-sea, cumca acea persóna nu merita atât’ a intrepunere.

Afara de acesti doi se mai plâng pentru nealegerea lui Laurentiu Barzu.

Dar’ apoi aci cine este de vina? Dlu Barzu nu numai se dechiarase ca nu mai primescă alegerea dara ’si depusese si mandatulu de deputatu cându s’au efeptuitu alegerea, deci nu sinodulu lui, ci elu a datu sinodului cu piciorulu. Apoi dora atât’ a demnitate insusiesce si elu sinodului că sa nu se umilesca si chiaru inaintea dlui Barzu.

Asemene n’au voitu se primescă asessoratu Const. Lazaru, si Ardelénu. Apoi in daru se plange d. Babesiu pentru banatieni, caci d-lor suntu aceia carii fără nici o causa se retragu dela actiune, si nu sinodulu care-i cércă cu lumină-i respinge, numai aceia se nu pretinda cumca „numai“ pentru este „banatianu“ ori care este aptu de a fi asessoru consistorialu.

A mai remasu nerealesu si coaleatulu dlui Babesiu — dlu Stanescu, pentru acéstia inse iera-si numai insusi dlu Stanescu pôrta vină. Domn’ a lui inca, că mare liberalu-politunalu ce este, a aflatu de bine a se areta in sinodu că celu mai aprigu reactiunariu.

Numai doue mominte se amintescu din cuventările d-sale dela sinodu si credu ca va fi prea justificata majoritatea.

Int’o cuventare s’au dechiaratua: „Episcopulu sa fie indepartat dupa placulu seu a stramută pre preoti dela o statiune parochiala la alta.“

In alta cuventare cumca:

„Elu este contră dreptul de alegere a poporului, si ca la congresulu proximul va face propunere că

acestu dreptu alu poporului sa se stergă.“

Aceste enunciari i-au castigatu 12 voturi din 46 in sinodu, si asiá a ramas d-lui pe josu, si intr’adeveru mai mare blamagiu nici nu trebuia pentru sinodu, de cătu că si dupa astfelui de dechiaratuni salală alegă de asessoru consistorialu.

Fatia de cei iesiti, pe asessorii cei noi ii timbréza d. Babesiu de „nulitati.“

Cuviintia pretindea că sa comunică si numele acestor „nulitati“, déca a comunicat pe a „celebratilori“ cadiute, că si publicul sa-si faca a sea judecata.

Astă inse se vede a fi tactică d-lui, că publicul se nu judece, ci sa-i crădia lui, deci spre informarea exactă a publicului cauta se suplimescu eu lacună.

S’au alesu in loculu d-lui Schelegianu, Vasiliu Beliesiu parochu in Giuliti’ a si fostu asessoru in senatulu scol. afara de gimnasiu si teologia juristu absolutu.

In loculu dlui Petroviciu: Ioanu Moldovanu fostu secretariu alu consistoriului.

S’au mai alesu apoi afara de cei vecchi: Iosifu Bottó advocatu in Aradu, Iosifu Gradinariu parochu in Seceani (Banatu) Sigismundu Bozganu parochu in Mandrulocu, ambii preoti inteliginti absoluti gimnasiisti, Constantinu Comlosianu notariu in Micalacă si Georgiu Purcaru contabilu la epitropia fondurilor comune, ambii ómeni de specialitate, la epitropia, — si toti din apropierea Aradului, ómeni solidi, si români buni.

Eata nulitatile d-lui Babesiu! Et nunc venio ad fortissimum !

Unu fostu membru alu congresului dela 1868.

Branu 26 Maiu v. 1876.

Onorata redactiune! Permiteti-mi cu asta ocasiune sa descoperu prestatimbului publicu cetitoriu urmatore veste de bucuria: Inca de Vineri sér’ 21 Maiu, intieleseramu ca Esclentia Sea Inaltu Présantitulu domnu Archiepiscu si Metropolitu Mironu Romanulu va cercetá Brasovulu. Deci in diu’ urmatore se si puse frunta populatiunei branene in contielegere pentru tramitera unei deputatiuni, spre beneventarea Esclentiei Sele, si spre a rogá totu-deodata pre Escel. Sea a cercetá si Branulu, déca va fi cu potintia. Intr’acea eata Sambata sér’ 22 Maiu si o harthia oficiosa din partea pré onorat. domnu prot. Iosifu Baracu, că administratoru alu acestui tractu, cu dt 19 Maiu a. c. unde invita preotimea a se presentá negresitu inaintea Esclentiei Sele in corpore. In urm’ a cărei’ numai decât’ se alese o deputatiune de 7 membri in persoanele dd. Ioanu Mosioiu parochu, Leontinu Puscariu parochu, Nicolau Manoiu parochu, Ioanu Ratiu notariu, Teodoru Popu invetiatoru primariu, Iosifu Enesiu economu si Bucuru Gontia economistu. Acesta deputatiune se si prezinta luni in 24 Maiu si fu primita in audientia pe la 1 ora d. am. Escel. Sea ne dedu parintescă promisiune ca marti in 25 Maiu va cercetá si Branulu. Deputatiunea cu cea mai deplina satisfactiune grabi a se reintorce spre a dispune despre cele necesarii la o di de asiá mare insemnatate. Pregatire de primire se facu in Sohodolu, la multu zelosulu preotu Leontinu Puscariu si in Moeciu inferiore la evlayiosulu preotu Ioanu Persioiu. Marti in 25 Maiu pe la 9—10 ore adunandu-se corpulu invetiatorescu cu scolarii la scola centrală impreuna cu onorat’ a preotime si o multime mare de poporu, plecara invetiatorii cu scolarii in rendu frumosu apoi onorat’ a preotime, onor. oficiu

comunale si pretoriale, sosindu spre intempiarea si beneventarea Esclentiei Sele din josu de Branu pâna la loculu numit „Fantanele.“ Aici remasera invetiatorii cu scolarii si multimea poporului cu unii preoti si deregatori, iera altii parte cu carutie parte calari trecuta inainte pâna la Satul nou. Pre fetiele publicului numerosu se putea cete forte bine dorintia: „ada Dómne mai curendu pe capulu nostru bisericescu-scolariu in mijlocul nostru!“

Si eata numai ca pre la 1 ora d. a. spre cea mai mare bucuria generala ajuanse Escl. Sea cu numerose autoritati si notabilitati scolastice-bisericesci intre noi; acum mai intai parintele I Lungu, apoi invetiatoriul Teodoru Popu tienu cuventul de beneventare, la cari Esclentia Sea respunse intr’unu modu plinu de mangaere, dandune inaltă si pré imbucuratorea promisiune ca cu alta ocasiune va remané mai multu in Branu. De aici plecara intre multele eschiamări ale scolarilor de: „sa traiésca!!! dreptu la casele comunale in centrul Branului, unde intai-a-data cerceta scolele capitale apoi locuinta invetiatoriului Teodoru Popu; dupa acea cancelarii comunale, locuinta dlui not. Ioanu Ratianu, cancelarii si locuinta dlui pretor Georgiu Boeriu.

Acum fiindu tempulu inaintatu, intre sunetele scolarilor si a publicului intregu de: „sa traiésca!!!“ plecă cătra Brasovu, lasandu animile tuturor pline de dulce suvenire. Dumnedieu sa tiana pe Archieppulu nostru capulu scolariu-bisericescu cu tota autoritatatele noastre scol.-bisericesci natiunali intru multi ani fericiti!!! spre bucuria archidiocesei si marirea patriei si a natiunei noastre. Aminu.

p.

Romania.

Ratificarea convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria.

CAROLUI.

Prin gratia lui Domnul si vointia națională, Domnul alu românilor.

La toti de fatia si viitori, sanata!

In urm’ a raportului ministrului Nostru secretariu de stat la departamentul afacerilor straine, sub Numerulu 5129.

Vedindu votulu adunării deputatilor, din siedintia sea dela 29 Iunie 1875, si pre acelu alu senatului, din 2 Iuliu acel’asi anu;

In virtutea art. 93 din constituție,

Amu sanctionat si sanctionam, Amu promulgat si promulgam ce urmează:

LEGE.

Art. unicu. Convențiunea de commerciu incheiată la Viena la 22 Iunie st. n. anulu curentu, intre România si Austro-Ungaria, impreuna cu anecele ce o insotiesc, suntu aprobate.

Acesta lege, impreuna cu convențiunea anescata la ea, s’au votat de adunarea deputatilor in siedintia din 29 Iunie 1875, si s’au adoptat cu majoritatea de 68 voturi, contra 22.

Presedinte, Dimitrie Ghica. (L. S. A. D.) Secretariu, N. Moscovici.

Acesta lege, impreuna cu convențiunea anescata la ea, s’au votat de senat, in siedintia din 2 Iuliu, anulu 1875, si s’au adoptat cu majoritate de 29 voturi, contra 8, fiindu si 4 abstineri.

Vice-presedinte, T. Veis. (L. S. S.) Secretariu, St. Bellu.

Referatul dlui ministru de externe către consiliul de ministri:

Domnilor ministri! Domnul agentu diplomatic alu imperiului Austro-Ungaru, prin nota sea din 12/24 Maiu anulu curentu, m’au informatu, ca corporile legiuitore ale monarhiei

imperială și regăsca au aprobat convențiunea de comerț încheiată de plenipotențiarii Austro-Ungariei și a României, în 22 iunie 1875, și că această convențiune a fost ratificată după plenipotenția Sea Imperială și regăsca a acordat Escentiei Selei comitelui Andrassy, ministrului său al afacerilor străine. Prin urmare, baronul de Calice își comunică că a primit instrumentul respectiv cu instrucțiunile cuvenite spre a proceda la schimbarea ratificării în tempul celu mai scurt.

Dominul agent diplomatic alui Austro-Ungariei motivă cererea sa ca împregiurarea ce convențiunea în cestiu trebuindu-se să se pună în lucrare o luna după schimbarea ratificării, este nepernătăcă acestuia actu internațional să fie aplicată înainte de 1 iulie st. v., data la care, după comunicatiunea ce amu facutu tăturorii reprezentanților statelor străine, prin nota mea din 4/16 Maiu, Nr. 4554, urmează să se aplică nouă nostru tarifu vamală. Totodată d. baronu de Calice mi-a datu copia de pre patentă imperială cu dată din 7 Maiu st. n. prin care Majestatea Sea Imperială și regăsca a imputernicit pe ministrul Seu de externe, comitele Andrassy, de a ratifica, în numele Seu disă convențiune.

Cercetându, dloru ministri, lucrările cari se află în cancelaria ministerului nostru de externe, privitor la această convențiune, amu constatat, că guvernul se află în fată unui actu internațional definitiv. În adeveru această convențiune este încheiată de plenipotențiarii Majestăției Selei Imperatorele Austriei și Rege alui Ungariei și alui Altetiei Selei Domnului Românului sub singură rezerva aprobării corpurilor legiuitori. Această aprobație să si datu de puterile legiuitori din Vienă Pestă și Bucuresci.

Prin urmare, precum amu mai disu, apartiene cabinetului din 27 Aprilie numai de a supune acestuia actu internațional domnului spre ratificare și din partea României și de a opera preschimbarea exemplarielor ratificate.

Suntu insă datoriu a ve aduce la cunoștinția o particularitate, care să petrecutu totu în tempulu predesorilor nostri la putere.

In luna Ianuarie trecutu, diuariile străine au mențiunat ca în parlamentul din Vienă, și anume în sinul comitetului economic, insarcinat de a examina convențiunea de comerț mai susu numita, unu număr de deputati aru fi emisi străină pretensiune, ca, prin încheierea convențiunii cu România, intilegea că Austria totu și păstră drepturile (?) ce aru avea în privința României, în puterea tractatelor de comerț încheiate între monarhia Austro-Ungară și între Turcia (?) și ca comitele de Chlumecky, ministru de comerț cisalitanianu, aru fi aderat la acea strană teoria.

Dlu ministru din afara alui României, prin depesi sea cu dată din 29 Ianuarie, de indată a si invitatu pre agentulu nostru din Vienă, onorabilul dnu G. Costaforu, plenipotențiarul român, care a negociau si subscrise acastă convențiune în numele Inaltei Selei domnului României, de a cere explicație guvernului austriacu în privința declaratiunii comitelui Clumecky și de a face reșervele sele.

Agentulu nostru prin depesi sea din 13/25 Februarie, a respunsu ministerului ca, potrivit ordinelor prime, a declarat Escentiei Selei comitelui Andrassy, carele a negociau si a subscrise disă convențiune în numele Majestăției Selei imperatorului rege, ca déca declaratiunea ministerului de comerț este exactă si se sustine de guvernul austro-magiaru,

convențiunea nu se va ratifica de către guvernul român.

Prin notă sea din 12/24 Februarie Costaforu comunica ministerului nostru de externe, ca demarsiele sele au fostu incoronate cu deplin succes, căci Escentia Sea ministrul de externe alui Austro-Ungariei i-a declarat in modu categoric, că convențiunea va fi ratificată fără cea mai mică modificare, și că România nu este si nu poate fi legată decât prin ceea ce a subscrissu;

Spre mai bună d-vosă lamurire, amu onorează a ve pune sub ochi insasi acastă nota a agentului nostru, cu dată din 12/24 Februarie Nr. 126.

In fată unei asemenea declaratiuni categorice;

In fată dreptului stravechiu alui României — dreptu de care tiéra nostra a facutu întrebuintiare chiaru in tempurile cele mai critice — acela de a-si regulă singura afacerile sele comerciale si vamale;

In fată autonomiei României, a libertăției sele de comerț si a dreptului ei de a legiferă in materii de comerț, ce i suntu garantate prin vechile noastre tratate cu inalta Pórtă cătu si prin tratatul din Parisu;

In fată dreptului nostru, întrebuintiatu in totă dilele de a regulă afacerile si interesele noastre internaționale prin convențiuni încheiate cu statele străine;

In fată recunoșcerii din partea imperiului Austro-Ungariei, Germaniei si Russiei, alu dreptului României in specialu de a încheia convențiuni comerciale;

Subscrissu afirmu inca odata, susu si tare, ca in afacerile ei materiale, in regularea relațiunilor sele materiale si vamale cu puterile străine, România nu recunoște de lucratore si indatoritorie pentru sine decât legele tarifele vamale, votate de corpurile sele legiuitori si sanctionate de dlu tieri, ca orice modificare la acestea, nu se poate face si impune comerțului nostru, decât prin convențiunile si asiediamintele încheiate de noi insine, si ca prin urmare tratatele străine, încheiate de state străine, nu au si nu potu avea nici caracteru indatoritoriu, nici putere in cuprinsu tieri noastre.

Ca asiā fiindu, intre statul austro-ungar și statul român, nici unu altu tratat, nici unu altu asiediamentu, din diu'a ratificarei, nu poate avea caracteru indatoritoriu si lucrare decât convențiunea încheiată între plenipotențiarii ambelor staturi, cu dată din 10/22 Iunie 1875, convențiune pre care România o va executa in modu leal si sinceru in totu tempulu duratei sele.

Asiā fiindu, ve rogu, dloru ministri, sa me autorisati că, dobândindu sanctiunea domnăscă, sa potu procede la saversirea actelor trebuitore pentru schimbarea ratificării acestei convențiuni si promulgarea ei in România.

Prin referatul deosebitu, me paszrezu de a ve supune unu siru de mesuri a căroră aplicare se reclama prin acestu actu internațional. Ministru afacerilor străine, Cogalnicénu.

Jurnalul consiliului de ministri:

Astadi, Joi 20 Maiu 1876, consiliul luându in privire referatul d-lui ministru de externe, nr. 5184;

Considerându ca convențiunea încheiată la 10/22 Iunie 1875 intre imperiul Austro-magiar și intre România a devenit unu faptu indeplinitu, fiindu ca ea a fostu încheiată intre plenipotențiarii ambelor domnitori, numai sub rezervă aprobarei corpurilor legiuitori, ca această aprobare să datu de parlamentele din Vienă, Pestă și Bucuresci;

Ca ratificarea din partea imperatului Austro-Ungariei este dejă facuta

la 7 Maiu, adeca înaintea constituirei ministerului actualu;

Considerându ca România nu poate fi obligata de cătu la ceea ce a subscrissu;

Considerându ca declaratiunile facute atâtă in sinulu comitetului economic, cătu si in parlamentele din Vienă si Pestă, in de afara de cele stipulate in convențiune, nu suntu si nu potu fi obligatorii pentru România, precum nici cele declarate de ministerii României in parlamentul din Bucuresci, nu potu fi obligatori pentru Austro-Ungaria;

Ca in contră celoru dise de ministerii Austro-Ungariei, in parlamentele din Vienă si Pestă, guvernul român, prin agentulu seu la Vienă, a protestat si a declarat ca nu le poate primi că indatoritorie pentru România;

Ca ministeriul afacerilor de afara alui imperiului Austro-Ungaru, Escentia Sea contele Andrassy a recunoscutu acestu adeveru, ca România nu poate sa fie obligata de cătu la ceea ce a subscrissu, precum acă resultă din depesi agentului român, cu dată din 12/24 Februarie 1876, consiliul, proclamându si elu din partea acestu principiu de dreptu internaționalu, decide:

D. ministru de externe, cerendu si obtinendu aprobarea Mariei Selei Domnitorului, va procede la schimbarea ratificării instrumentelor convențiunii mai susu citata. Totu odata d. ministru de externe, prin agentulu seu din Vienă, va reinoi protestul guvernului român, in contră declaratiunilor ministeriului Austro-magiaru, mai susu citate, cari, in dreptu si in faptu, nu au si nu potu avea unu caracteru indatoritoriu pentru România.

D. Ministru de finantie, potrivit declaratiunei sele ca va luă măsuri energice pentru a se aplică neaparat nouă tarifu vamală la 1 Iulie 1876, consiliul ia actu de această declaratiune si otareșce neaparată aplicare a acestui tarifu la susu aretată.

Acestu procesu verbalu se va aduce la indeplinire de către d. ministru de externe, după ce mai întâi va dobândi aprobarea Mariei Selei.

(Semnat): M. Costaki, Cogalnicénu, I. Bratianu, Slanicénu, G. Verescu, G. Chitiu, M. Ferechide.

„Monit. of.”

Varietăți.

* * Comunicatiunea întreruptă. Marti a sosit trenul cu 5 ore, Mercuri cu 2 ore mai tardi.

* * Rapire si omor. Postă dintră Triestu si Pola fu atacata in apropiarea de Dignano. Conductorul fu omorit, postilionul a scapat. Pagubă posteui suie la 30,000 fl.

* * Din Bucuresci se scrie la „Bud.cor.” ca ministrul de externe Cogalnicénu negociaza pentru încheierea de tratate comerciale cu Francia, Germania si Anglia. Pâna acum negocierile cu representantul diplomatic alui Angliei avura celu mai bunu succesu; Francia nă a intreruptu negocierile, după cum sustineau unele diurnale.

* * Tempestă si versări de apa. Décă aru esf fóia nostra in totă dilele pote amu fi in stare sa înregistramu conscientiosu totă tempestatile de sera si de noptă de dimineti si de preste di. Asiā inse ca ese numai de doue ori pe septămâna trebue că sa ne marginim a dă numai in resumatu ca ploile de vre-o doue septămâna incóce suntu mai multu decât in abundantia. Apă pustiesce gradini, holde si fenatice. Luni avurâmu intre doue si trei ore după amédi o tempestă cu fulgere si tunete neintrerupte. Marti intre trei si patru ore asemenea, care pe

la 4 1/2 ore să repetu cu trei detonări mari ună după altă.

Bursa de Vienă.

Din 9/21 Iunie 1876.

Metalicele 5%	66 75
Imprumutul național 5% (argint)	70 20
Imprumutul de statu din 1860	110 80
Actiuni de banca	848 —
Actiuni de creditu	149 30
London	120 90
Obligații de desdaunare Ungurești	75 —
" " " Temisoare	73 50
" " " Ardeleani	73 25
" " " Croato-slavone	84 75
Argintul	102 50
Galbinu	5 79
Napoleon d'auru (poli)	9 62
Vălvă nouă imperială germană	59 35

Nr. pr. 111. — 1876.

Edictu.

Adamu Marianu neorusticu gr. or. din Bei'a, cu necredintia, parasindu-si pre muierea sea Mari'a lui Moise Tarbă din Archit'a o au lasatu cu o co-pila mica a loru, si au prebegit de 4 ani trecuti de nu se mai scie nimică de densulu.

Prin acăstă se citează (pe basă Drept. can. §. 113 p. 12. pag. 78) că in terminu de unu anu si o di dela datulu de fatia sa se prezenteze la subscrissu Foru alu scaunului protop. tructualu; căci la din contra, se va luă la pertractare causă geluitore, si se va decide in sensulu S. pravile a bisericiei ortodoxe si in absentia lui.

Sighișoară 24 Aprile 1876 st. v. Scaunul protopresbiteralu alu tractului Sighișoarei gr. or. Zacharie Boiu, 1—3 protopopu.

ad Nr. 109.

Citatiiune edictale.

Prin care Annă Gregoriu Călinu, care a parazit in „modu clandestin” pre legitimul ei barbatu Vasiliu Comanicu, ambii din Felmeru, in scaunul Cohalmului, si de religiunea gr. resaritena, se citează, a apară in de cursul unui anu de dile, inaintea subscrissu foru matrimoniale, căci la din contra, procesulu divortialu asupra-i urditu, in sensulu legilor vii genti bisericesci, se va decide si in absentia densei.

Cohalmu, 18 Aprile 1877.

Forul matrimoniale gr. res. alu Cohalmului.

Nicolnu D. Mircea,

3—3 adm. prot.

Nr. pr. 109. 1876.

Edictu.

Ioanu Gogă Simonu, nascutu din Mucundorfu si casatorit u Tieline cu Flórea lui Nicolae Cuptă ambi gr. or. cu necredintia parasindu-si pre legitimitatea de către a se muiere de 5 ani trecuti au prebegit de nu se scie nimică de densulu. Prin acăstă se citează că in terminu de unu anu si o di dela datulu de fatia sa se prezenteze la subscrissu foru protopresbiteralu căci la din contra, procesulu divortiale inca minutu de stingerita sotă sea, se va decide pre basă santei pravile a bisericiei noastre ortodoxe si in absentia lui.

Sighișoară 20 Aprile 1876 v.

Scaunul protopresb. alu tractului Sighișoarei gr. or.

Zacharia Boiu,

(3—3) protop.

Anunțiu.

Unu copilu de 13—14 ani, care a absolvat scola normale si sa scie in cătuva si limbă germană, se primește că invietiacelul in pravalișca subscrissului. Invietiacelul va cerceta si scola comercială. Domnii reflectanti binevoiesca a se adresă la

Gregoriu Mateiu, comerciant.